

Μέτρα στήριξης και προστασίας των γυναικών από την πολύμορφη βία.

Οργή και αποτροπιασμό προκαλούν το τελευταίο διάστημα οι περιπτώσεις κακοποίησης και σεξουαλικής εκμετάλλευσης ανήλικων κοριτσιών, οι πρόσφατες καταγγελίες γυναικών και κοριτσιών που είδαν φωτογραφίες τους - είτε πραγματικές είτε κατασκευασμένες - να διακινούνται ανάμεσα στα μέλη διαδικτυακής «κοινότητας», τα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας, οι δολοφονίες γυναικών από νυν ή πρώην συζύγους και συντρόφους τους

ΠΕΡΙΣΣΕΥΕΙ Η ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ ΥΠΟΛΕΙΠΕΤΑΙ ΤΟ ΔΙΚΤΥΟ ΔΟΜΩΝ

Σε όλη τη χώρα υπάρχουν μόνο 44 συμβουλευτικά κέντρα και 19 ξενώνες φιλοξενίας, με 420 κλίνες, και παράλληλα ο αριθμός των γυναικών - θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας που προχώρησαν σε καταγγελία έφτασε το 2021 τις 7.375.

Στην ΠΙΝ λειτουργούν 3 Συμβουλευτικά Κέντρα Γυναικών. Το Συμβουλευτικό Κέντρο στην Κέρκυρα, λειτουργεί υπό την αιγίδα του ΚΕΘΙ και της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων, ενώ τα άλλα δύο λειτουργούν υπό την εποπτεία των Δήμων Ζακύνθου και Κεφαλονιάς. Στην Λευκάδα δεν λειτουργεί κάποια αντίστοιχη δομή.

Όσον αφορά τους Ξενώνες Φιλοξενίας, ακόμη κι η έκθεση αξιολόγησης της GREVIO επισημαίνει ότι οι υφιστάμενες κλίνες και ξενώνες στην Ελλάδα είναι πίσω από τις ανάγκες, με βάση το στόχο για ένα ξενώνα- καταφύγιο ανά 10.000 κατοίκους.

Επείγοντα χαρακτήρα αποκτά η εξασφάλιση άμεσης φιλοξενίας των κακοποιημένων γυναικών και των παιδιών τους στους ξενώνες, καθώς υπάρχουν σοβαρές καθυστερήσεις μέχρι να ολοκληρώσουν τις αναγκαίες ιατρικές εξετάσεις, κάτω κι από την τραγική υποστελέχωση των δημόσιων νοσοκομείων στα νησιά μας όπως και σε όλη τη χώρα άλλωστε.. Αντίστοιχα, προκύπτουν ιδιαίτερα ζητήματα σε σχέση με τα παιδιά: την παρακολούθηση του σχολείου, τη διατάραξη των κοινωνικών σχέσεών τους, ιδιαίτερα στην προεφηβική κι εφηβική ηλικία.

Παρά τις προσπάθειες των εργαζομένων στις δομές, οι γυναίκες συναντούν πολλαπλά εμπόδια στην προσπάθεια να απεγκλωβιστούν από μια βίαιη, παθογόνα διαπροσωπική ή οικογενειακή σχέση: από την αστυνομική αδιαφορία ή αυθαιρεσία μέχρι τις μακροχρόνιες, πολυδάπανες νομικές διαδικασίες, χωρίς να εξασφαλίζεται απρόσκοπτα η δωρεάν ουσιαστική νομική συνδρομή. Η εργασιακή ανασφάλεια είναι βασικός ανασταλτικός παράγοντας, αφού δεν εξασφαλίζεται το δικαίωμα της γυναίκας στη μόνιμη και σταθερή εργασία, με αξιοπρεπές εισόδημα, πράγμα που δυσκολεύει τις γυναίκες να σταθούν ανεξάρτητες οικονομικά και να μην

εγκλωβίζονται, παρά τη θέλησή τους, σε προσωπικές και οικογενειακές σχέσεις, παθογόνες και προβληματικές.

Η έλλειψη εξειδικευμένων δημόσιων και δωρεάν δομών, όπως για τη θεραπεία του τραύματος, έχουν αρνητικές επιπτώσεις στην ψυχοσυναισθηματική, κοινωνική στήριξη των γυναικών που έχουν υποστεί σεξουαλική βία.

Από όλα τα παραπάνω επιβεβαιώνεται ότι η ολόπλευρη προστασία των γυναικών από την πολύμορφη βία δεν μπορεί να εξασφαλισθεί, όσο η χρηματοδότηση των λιγοστών δομών του δικτύου εξαρτάται από τα ευρωπαϊκά προγράμματα με ημερομηνία λήξης και με διαρκή εργασιακή ανασφάλεια των εργαζομένων στις δομές.

Πρόσφατο παράδειγμα ο ξενώνας κακοποιημένων γυναικών στην Κέρκυρα ο οποίος είχε κλείσει για δυο χρόνια αφού η λειτουργία του έχει ημερομηνία λήξεως σύμφωνα με το πρόγραμμα του ΕΣΠΑ. Παρά το ότι στα «κέντρα λήψης των αποφάσεων» Δήμος και Περιφέρεια ήταν γυναίκες χρειάστηκε η αγωνιστική παρέμβαση του γυναικείου κινήματος (ΟΓΕ) για την επαναλειτουργία του.

Οι ανάγκες για οικονομική, νομική και ψυχολογική στήριξη των γυναικών που έχουν υποστεί βία δεν μπορούν να υπολογίζονται με το κριτήριο του “κόστους” για το κράτος, με βάση τους αντιλαϊκούς δημοσιονομικούς στόχους, με ευθύνη της σημερινής κυβέρνησης, όπως και των προηγούμενων.

Το Ευρωκοινοβούλιο μάλιστα υπολογίζει το εκτιμώμενο ετήσιο κόστος της βίας με βάση το φύλο σε 290 δισ. Ευρώ και υπογραμμίζει ότι *«η βία με βάση το φύλο συνοδεύεται από σημαντικό κόστος για τις ευρωπαϊκές κοινωνίες»*, που μεταξύ άλλων αφορά την *«απώλεια οικονομικής παραγωγής»* και το κόστος που συνεπάγεται η παροχή υπηρεσιών, *«συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών Υγείας και των νομικών, κοινωνικών και ειδικευμένων υπηρεσιών»*.

Αντιπαλεύουμε όλες τις οικονομικές και κοινωνικές αιτίες, τη κοινωνία της εκμετάλλευσης και καταπίεσης, που βρίσκονται πίσω από όλες τις μορφές βίας,

Δεν συμβιβάζομαστε με τη βαρβαρότητα:

- Της τεράστιας έλλειψης δημόσιων και δωρεάν δομών και υπηρεσιών στήριξης κακοποιημένων γυναικών και παραμελημένων παιδιών, της υποστελέχωσής τους με εργαζόμενους από προγράμματα με ημερομηνία λήξης.
- Της αστυνομικής αυθαιρεσίας και αδιαφορίας στις σχετικές καταγγελίες των κακοποιημένων γυναικών, των μακροχρόνιων και πολυδάπανων νομικών διαδικασιών, των ελλείψεων σε ιατροδικαστικές υπηρεσίες και σε

εισαγγελείς για την ενδοοικογενειακή βία, της απουσίας φροντίδας από δημόσιες και δωρεάν υπηρεσίες για τα θύματα βιασμών και σεξουαλικής βίας από μόνιμο επιστημονικό προσωπικό.

- Των τραγικών ελλείψεων σε μέτρα πρόληψης της βίας, ιδιαίτερα στις σχολικές μονάδες που οι ανάγκες καλύπτονται από ελάχιστους, περιπλανώμενους ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς, που στην πλειοψηφία τους είναι αναπληρωτές.

Η εξάλειψη της ενδοοικογενειακής βίας κατά των γυναικών συνδέεται με όλες τις οικονομικές και κοινωνικές προϋποθέσεις που θα εξασφαλίσουν τη δυνατότητα σε μία γυναίκα να σπάσει τα δεσμά μιας βίαιης οικογενειακής ή διαπροσωπικής σχέσης.

ΕΠΕΡΩΤΑΤΑΙ ο κ. Περιφερειάρχης τι μέτρα θα πάρει

- ✓ Για την χρηματοδότηση δημιουργίας δομών πρόληψης και αντιμετώπισης της βίας κατά των γυναικών σε όλα τα νησιά.
- ✓ Για την πραγματοποίηση ενημερωτικών προγραμμάτων σε σχολεία και σχολές από επιστημονικούς κρατικούς φορείς.
- ✓ Για την απαίτηση γενναίας κρατικής χρηματοδότησης για τη δημιουργία και τη λειτουργία κρατικών δομών για την πρόληψη και αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών (Συμβουλευτικά Κέντρα, Ξενώνες κ.ά.), χωρίς την εμπλοκή ΜΚΟ, με προσλήψεις προσωπικού όλων των ειδικοτήτων με μόνιμη και σταθερή εργασία και μονιμοποίηση των συμβασιούχων
- ✓ Για την διεκδίκηση από την κυβέρνηση μέτρων στήριξης άνεργων γυναικών, γυναικών από μονογονεϊκές και πολύτεκνες οικογένειες, μόνιμη και σταθερή δουλειά με αξιοπρεπείς μισθούς, πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Οι Περιφερειακοί Σύμβουλοι της Λαϊκής Συσπείρωσης

Γκισγκίνης Νίκος, Μπαλού Αλεξάνδρα, Σοφός Παναγιώτης.

18/4/24

